

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
128

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

326. Περί συστάσεως και συνθέσεως των Υπηρεσιακών Συμβουλίων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών. 1
327. Περί επιστροφής ή συμψηφισμού δασμών και λοιπών φόρων επί εμπορευμάτων επανεξαγόμενων ή καταστρεφόμενων ως ακαταλλήλων. 2
328. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας. 3
329. Περί αντικαταστάσεως και καταργήσεως διατάξεων τινων του Α.Ν. 1854/1951 «περί άπονομής των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων». 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 326

Περί ουσιάσεως και συνθέσεως των Υπηρεσιακών Συμβουλίων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:

*Άρθρον 1.

1. Είς την Κεντρικήν Υπηρεσίαν Πληροφοριών συνιστώνται δύο υπηρεσιακά συμβούλια, εν έξαμελές και εν τριμελές, ή σύνθεσις των οποίων όρίζεται ως ακόλουθος:

α. Έξαμελές Υπηρεσιακόν Συμβούλιον διά τούς επί βαθμῷ 5^ω και άνω υπαλλήλους.

αα) Υπαρχηγός ή Έπιτελάρχης της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και εν έλλείψει τούτων ό αρχιότερος Διευθυντής Διευθύνσεως, ως Πρόεδρος.

ββ) Είς Διευθυντής Διευθύνσεως της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

γγ) Δύο Σύμβουλοι ή Πάρεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

δδ) Δύο μόνιμοι υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών επί βαθμῷ 2^ω ή 3^ω εν ανάγκη δέ και υπάλληλος επί βαθμῷ 2^ω ή 3^ω άλλων υπηρεσιών άρμοδιότητος Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

β. Τριμελές Υπηρεσιακόν Συμβούλιον διά τούς επί βαθμῷ 6^ω και κάτω υπαλλήλους.

αα) Υπαρχηγός ή Έπιτελάρχης της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και εν έλλείψει τούτων ό αρχιότερος Διευθυντής Διευθύνσεως, ως Πρόεδρος.

ββ) Είς Σύμβουλος ή Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

γγ) Είς μόνιμος υπάλληλος της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών επί βαθμῷ 2^ω ή 3^ω εν ανάγκη δέ και υπάλληλος επί βαθμῷ 2^ω ή 3^ω άλλων υπηρεσιών άρμοδιότητος Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

2. Τά μέλη των ως άνω υπηρεσιακών συμβουλίων μετ' ισάριθμων άναπληρωτών όρίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως επί διατεί θητεία. Διά της αούτης αποφάσεως όρίζονται επί τη προτάσει του Αρχηγού της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών οι έκτελούντες είς τά συμβούλια ταύτα χρέη Βίσηγητου και Γραμματέως.

Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος πά ως άνω μέλη όρίζονται εντός μηνός από της έναρξεως ισχύος αούτου.

3. Η είς τά συμβούλια, συμμετοχή άναπληρωματικού μέλους επιτρέπεται μόνον εν περιπτώσει έλλείψεως, άπουσίας ή κωλύματος του τακτικού, γενομένης ρητώς περί τούτου μείας είς τά πρακτικά.

4. Αί πράξεις των συμβουλίων διατυπώνται είς Πρακτικά υπογραφόμενα υπό του Προέδρου και του Γραμματέως. Είς τά πρακτικά αναγράφονται άπαντα τά όνόματα των συμμετεσχόντων μελών, καταχωρουμένης εν αούτοις και της γνώμης των μειοψηφούντων.

5. Τό έξαμελές Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων τεσσάρων τουλάχιστον μελών, διά την λήψιν αποφάσεων. ή έκδοσιν γνωμοδοτήσεων απαιτείται άπόλυτος πλειοψηφία των παρόντων, εν ισόψηφία νικώσης της ψήφου του Προέδρου. Έάν υπάρχουν πλείονες των δύο γνώμων, οι ακολουθούντες την άσθενεστέραν όφείλουν νά προσχωρήσουν είς μίαν των επικρατεστέρων αούτης. Τό Τριμελές Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων άπάντων των μελών του, διά δέ την λήψιν αποφάσεων ή έκδοσιν γνωμοδοτήσεων απαιτείται άπόλυτος πλειοψηφία.

6. Τά εν παραγράφῳ 1 του παρόντος άρθρου υπηρεσιακά συμβούλια άσχοῦν και έργα πειθαρχικού συμβουλίου, είναι δέ άρμόδια διά την άσκησιν άπασών των κατά τόν υπαλληλικόν κώδικα και τούς λοιπούς συναφείς νόμους άρμοδιότητων επί του πολιτικού προσωπικού της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

*Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αούτου διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 327.

(2)

Περὶ ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν και λοιπῶν φόρων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἐπανεξαγομένων ἢ καταστρεφόμενων ὡς ἀκαταλλήλων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιστροφή ἢ συμψηφισμὸς δασμῶν και φόρων ἐπὶ ἐμπορευμάτων.

Ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τοὺς ὅρους και κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων, ἡ ἐπιστροφή ἢ ὁ συμψηφισμὸς αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγωγέως, τῶν καταβληθέντων δασμῶν, λοιπῶν φόρων και τελῶν, ἐξαίρεσει τῶν ἐχόντων **χαρακτήρα ἀνταποδοτικῶν** ἢ τοιοῦτον ποινῆς, ἐπὶ εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων, ὡςάκις, μετὰ τὸν τελωνισμὸν και τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκ τῶν τελωνειακῶν χώρων, διαπιστοῦνται, ὅτι ταῦτα τυγχάνουν ἐλαττωματικὰ ἢ μὴ σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς οἰκείας συμβάσεως πωλήσεως.

Ἄρθρον 2.

Όροι ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν και φόρων.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένη ἐπιστροφή τῶν δασμῶν και λοιπῶν φόρων ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον:

α) Τὰ ἐμπορεύματα εἰσαχθῆσαν βάσει συμβάσεως ὀριστικῆς πωλήσεως καί, τῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως εἴτε ἐπανεξάγονται εἰς ἀποκλειστικὴν τούτου παραλαβὴν, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις εἴτε καταστρέφονται παρουσίᾳ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς, πρὸ πάσης χρησιμοποίησεως ἢ καὶ ἐκδόσεως τῶν πρὸς πώλησιν. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ἡ δοκιμαστικὴ χρησιμοποίησις τῶν ἀνωτέρω ἐμπορευμάτων, ὡςάκις αὕτη ἀποδεδειγμένως παρίσταται ἀναγκαία πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἐλαττωματικότητος ἢ τῆς ἀσυμφωνίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πωλήσεως.

β) Ἀποδεικνύεται, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τυγχάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰσαχθέντα και ὅτι ἡ ἐλαττωματικότης ἢ ἡ ἀσυμφωνία αὐτῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πωλήσεως προϋπήρχε τοῦ χρόνου περατώσεως τοῦ τελωνισμοῦ αὐτῶν και

γ) Βεβαιούται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπιστροφή ὑπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀποστολέως τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος και τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἐξαχθέντος συναλλάγματος διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐμπορεύματος και τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὡς ἐπίσης ἢ παρὰίτησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀπαίτησεως πρὸς εἰσπράξιν τυχόν πιστωθείσης ὀφειλῆς τοῦ εἰσαγωγέως.

2. Ὅσάκις ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως, ἀντὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὑπὸ στοιχείον (γ) ὅρου τῆς προηγουμένης παραγράφου, προβαίνει βάσει τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως πωλήσεως και ἀνευ οἰαοδήποτε προσθέτου δαπάνης τοῦ εἰσαγωγέως, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπανεξαγομένων ἢ καταστρεφόμενων ἐμπορευμάτων, ἐπιτρέπεται, πληρουμένων και τῶν λοι-

πῶν, ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, ὑπὸ στοιχεῖα α' και β' καθοριζομένων ὁρων, ὁ συμψηφισμὸς τῶν ἐπιστρεπτέων δασμῶν και λοιπῶν φόρων πρὸς τοὺς βεβαιουμένους δασμούς και λοιποὺς φόρους τῶν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγαγμένων νέων ἐμπορευμάτων, εἰσπραττομένου ἢ ἐπιστρεφόμενου, κατὰ περίπτωσιν, τοῦ τυχόν προκύπτοντος ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπανεξαγωγή ἢ καταστροφή μέρους τοῦ ἐμπορεύματος.

1. Ἐπὶ ἐπανεξαγωγῆς ἢ καταστροφῆς, κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα, μεμονωμένων τεμαχίων ἢ στοιχείων ἢ μέρους ἐν γένει τοῦ εἰσαχθέντος πλήρους ἐμπορεύματος, διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιστροφὴν τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὰ ἐπανεξαγόμενα ἢ καταστρεφόμενα ὡς ἀνωτέρω τεμαχία, στοιχεῖα ἢ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος, δασμῶν και λοιπῶν φόρων, συγκρίνονται ὁ ἐφαρμοσθεὶς δασμὸς και λοιποὶ φόροι τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ὑπῆχθη τὸ εἰσαχθὲν εἰς κατὰστασιν πληρότητος ἐμπορεύματος, μετὰ τοῦ δασμοῦ και λοιπῶν φόρων τῆς κλάσεως εἰς ἣν θὰ ὑπῆρχε τὸ ἐπανεξαγόμενον ἢ καταστρεφόμενον τεμαχίον, στοιχεῖον ἢ μέρος τοῦ πλήρους ἐμπορεύματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, ἐπιστρεφόμενων, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, τοῦ κατωτέρου δασμοῦ και λοιπῶν φόρων τῆς ἀντιστοίχου κλάσεως.

2. Ὅσάκις τὰ ἐπανεξαγόμενα ἢ καταστρεφόμενα μεμονωμένα τεμαχία, στοιχεῖα ἢ τὸ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος, ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως, διὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου συμψηφισμὸν, συγκρίνονται οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιστρεφόμενοι ἐν περιπτώσει μὴ ἀντικαταστάσεως τῶν δασμῶν και λοιπῶν φόρων τῶν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγομένων νέων τεμαχίων, στοιχείων ἢ μέρους τοῦ ἐμπορεύματος, εἰσπραττομένου ἢ ἐπιστρεφόμενου κατὰ περίπτωσιν, τοῦ τυχόν προκύπτοντος ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου.

3. Δὲν χωρεῖ ἐπιστροφή ἢ συμψηφισμὸς δασμῶν και λοιπῶν φόρων, ὡςάκις ἡ ἐπανεξαγωγή ἢ ἡ καταστροφή τῶν μεμονωμένων τεμαχίων ἢ στοιχείων ἢ μέρους τοῦ ἀρχικῶς εἰσαχθέντος ἐμπορεύματος, συνεπάρηται τὴν μετὰταξιν τοῦ ἐναπομένου ἐμπορεύματος εἰς δασμολογικὴν κλάσιν διὰ τὴν ὁποία προβλέπονται δασμοὶ και λοιποὶ φόροι: ὑψηλότεροι τῶν ὀριζομένων διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἐμπόρευμα εἰς κατὰστασιν πληρότητος.

Ἄρθρον 4.

Δασμολόγησις ὑπολειμμάτων ἐμπορεύματος ἐκ καταστροφῆς.

Υπολείμματα ἐμπορεύματος, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν ἄρθροις 2 και 3 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης καταστροφῆς, δασμολογοῦνται ὑφ' οἷαν μορφήν ἐμφανίζονται κατὰ τὸν τελωνισμὸν.

Ἄρθρον 5.

Περιπτώσεις μὴ ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν και φόρων.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως και 4 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον:

α) Πρὸ τοῦ τελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἀνάλωσιν ταῦτα ἐτέλουν ὑπὸ καθεστῶς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς.

β) Βάσει τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων συγκρινομένης πρὸς τὴν τοιαύτην ὁμοίων ἐμπορευμάτων, κρίνεται ὅτι ταῦτα ἐτύγχανον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐλαττωματικὰ.

γ) Οἱ πρὸς ἐπιστροφὴν ἢ συμψηφισμὸν δασμοὶ και λοιποὶ φόροι δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Ρύθμισις συναφῶν ζητημάτων.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 και 3 τοῦ παρόντος και ὑπὸ τοὺς ἐν αὐταῖς ὅρους και προϋποθέσεις ἐπιτρεπόμενη καταστροφή ἢ ἐπανεξαγωγή και ἀντικατάστασις εἰσα-

χθέντων έμπορευμάτων, ως και ή υποβολή τής σχετικής αίτησεως περί έπιστροφής ή συμψηφισμού τών έπ' αὐτῶν ἀναλογούντων δασμῶν και λοιπῶν φόρων, δέον νά συντελοῦνται ἐντός προθεσμίας 4 (τεσσάρων) μηνῶν ἀπό τοῦ τελωνισμού τούτων, τής προθεσμίας ταύτης δυναμένης νά παρατείνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς περιπτώσεις ἀποδειγμένης ἀνάγκης ἀνεπάρκειας ταύτης, μέχρι και δύο μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζονται αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί διὰ τήν ἐγκρίσιν και πραγματοποίησιν τής έπιστροφής τῶν δασμῶν, λοιπῶν φόρων και τελῶν, τὰ προσαχτέα πρὸς τοῦτο δικαιολογητικά, τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἀποτροπήν καταστρατηγήσεων, ως και πᾶσα ἐτέρα σχετική λεπτομέρεια διὰ τήν ἐφαρμογήν τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 7.

Ὁ παρὼν νόμος ισχύων ἀπό τής ἡμερομηνίας τής δημοσίευσέως του διὰ τής Ἐφημερίδος τής Κυβερνήσεως, δέν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐμπορευμάτων τελωνισθέντων εἰς ἀνάλωσιν ή εἰς ἀποταμίευσιν πρὸ τής ἡμερομηνίας ταύτης.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεῖς ὑπὸ τής Βουλῆς και παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεῖς, δημοσιευθήτω διὰ τής Ἐφημερίδος τής Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθήτω ως νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 328

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τής Φαρμακευτικῆς Νομοθεσίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τής Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν:

* Ἀρθρον 1.

Ἀντιπρόσωποι εἰς τὸν Πανελλήνιον
Φαρμακευτικὸν Σύλλογον.

1. Ἀντιπρόσωποι εἰς τὸν Πανελλήνιον Φαρμακευτικὸν Σύλλογον (Π.Φ.Σ.) εἶναι οἱ κατόπιν ἐκλογῆς ἀναδεικνυόμενοι παρ' ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, οἵτινες και ἀποτελοῦν τήν Γενικήν Συνέλευσιν τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

2. Οἱ ἐξ ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἐκλεγόμενοι διὰ καθολικῆς μυστικῆς ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι ὁρίζονται ως ἀκολούθως:

α) Σύλλογοι ἀριθμοῦντες μέχρις εἴκοσι πέντε μέλη ἐκλέγουν ἓνα ἀντιπρόσωπον.

β) Σύλλογοι ἀριθμοῦντες ἀπὸ εἴκοσιν ἐξ ἕως ἑκατὸν μέλη ἐκλέγουν δύο ἀντιπρόσωπους και

γ) Σύλλογοι ἀριθμοῦντες ἄνω τῶν ἑκατὸν ἓνα μελῶν ἐκλέγουν πλέον τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' δύο ἀντιπρόσωπων ἓνα ἐπὶ πλέον ἀνὰ ἑκατὸν μέλη και μέχρι δέκα Ἀντιπρόσωπων κατὰ Φαρμακευτικὸν Σύλλογον.

Δι' ἕκαστον τῶν ως ἄνω ἀντιπρόσωπων ἐκλέγεται και εἰς ἀναπληρωτῆς.

3. Ἡ ἐκλογή τῶν ἀντιπρόσωπων γίνεται ἀνὰ τετραετίαν ἐκ τῶν διατηρούντων ἐν λειτουργίᾳ φαρμακείον ή φαρμακαποθήκην φαρμακοποιῶν ἀπὸ τριετίας τοῦλάχιστον, μὴ οὔσης ἀσυμβιβάστου τής ιδιότητος τοῦ ἀντιπροσώπου πρὸς οἰονδήποτε ἐν τῷ οἰκείῳ συλλόγῳ ἀξίωμα. Εἶναι ὅμως ἀσυμβιβάστου ή ιδιότης τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου πρὸς τήν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου. Ἐν περιπτώσει συμπτώσεως τῶν ἀνωτέρω ιδιοτήτων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκπίπτει τοῦτο τής μιᾶς ἐξ αὐτῶν, και δὴ τής δευτέρας κατὰ σειράν, ἐφ' ὅσον, ἐντός μηνὸς ἀπὸ τής ὁριστικοποιήσεως τής δευτέρας ἐκλογῆς δέν ὑποβάλλῃ δήλωσιν προτιμήσεως ταύτης και παραίτησεως ἐκ τής ἐτέρας.

4. Εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκλογὰς και τὰς ἐκλογὰς ἐν γένει εἰς τοὺς Φαρμακευτικοὺς Συλλόγους, ή ἀσκήσις τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἀποτελεῖ δι' ἅπαντα τὰ μέλη ἐκάστου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὑποχρέωσιν, ή ἀδικολογήτως παράλειψις τής ὁποίας συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον με χρηματικὴν ποινὴν δύο χιλιάδων (2.000) ἕως και δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Συλλόγου και με στέρησιν παραλλήλως και τής ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀπὸ δύο μέχρι και δέκα μηνῶν, τῶν ποινῶν τούτων ἐπιβαλλομένων παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ/τικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Συλλόγου, ἐντός προθεσμίας τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τής ἐπομένης τής διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς θέλουν ὑποβληθῇ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα δικαιολογούντα τήν παράλειψιν. Κατὰ τής ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀναθεωρήσεως παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Νομάρχου, κρίνοντος ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ δεδικοιολογημένου ή μὴ τής παραλείψεως συμμετοχῆς εἰς τήν ψηφοφορίαν. Πέραν τῶν ποινῶν τούτων ἀδικολογήτως παράλειψις συμμετοχῆς εἰς τήν ψηφοφορίαν, ἐν ὑποτροπῇ ὁμοίας ως ἄνω παραβάσεως, διαπραττομένης ἐντός διετίας ἀπὸ τής προγενεστέρως τοιαύτης ποινῆς τὰ ὅρια τῶν ἐν λόγῳ ποινῶν διπλασιάζονται.

Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τῶν ἄνω ποινῶν δύνανται νά ἀναπροσαρμόζωνται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινων. Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Π. Φ. Συλλόγου.

5. Καταστάσης ἀμετακλήτου τής ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου διὰ τής ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἀπορρίψεως ἐν ὅλῳ ή ἐν μέρει τής προσφυγῆς κλείεται τὸ φαρμακεῖον ή ή φαρμακαποθήκη δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα διαρκεῖ ή στέρησις τής ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

* Ἀρθρον 2.

Ἐκλογή μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντιπρόσωποι ἐκλέγουν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Π.Φ.Σ. ἐκ τῶν διατηρούντων ἐν λειτουργίᾳ φαρμακείον ή φαρμακαποθήκην φαρμακοποιῶν διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας, ὅπερ εἶναι ἐνδεκαμελὲς ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς Προέδρου, ἐνὸς Ἀντιπροέδρου, ἐνὸς Γραμματέως, ἐνὸς Ταμίου και ἐπτὰ Συμβούλων, ἐκλεγομένων ἅμα και ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

2. Ἡ θητεία τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι τετραετής, τὰ δὲ ἐπτὰ μέλη αὐτοῦ δέον νά προέρχωνται ἐκ τῶν φαρμακοποιῶν τῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς και Θεσσαλονίκης κατ' ἀναλογίαν τριῶν, δύο και δύο ἀντιστοίχως, τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ τῶν ὑπολοίπων Φαρμακευτικῶν Συλλόγων τής Χώρας.

Ἡ αὐτὴ θητεία ὁρίζεται και διὰ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Φαρμακευτικῶν Συλλόγων.

3. Διὰ τὰ τής διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 3601/1928 (περὶ Φαρμακευτικῶν Συλλόγων) ως ισχύουν ἐκαστοτε.

4. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ρυθμίζεται γενικῶς πᾶσα ἀναγκαία διὰ τήν ἐφαρμογήν τοῦ παρόντος ἁρθρου λεπτομέρεια.

*Άρθρον 3.

Σύγκλησις Γενικής Συνελεύσεως.

1. Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Π.Φ.Σ. συγκαλεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡςδήποτε ἀποφασίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡθέλεε ζητηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν μελῶν.

2. Αἱ πρὸς σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προσκλήσεις περιλαμβάνουσιν τὰ πρὸς συζητήσιν θέματα κοινοποιῶνται πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς πρὸ δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, προκειμένου περὶ ἐκτάκτου τοιαύτης πρὸ δέκα ἡμερῶν τοῦλάχιστον.

3. Ἀντιπρόσωποι ἀπουσιάζοντες ἀδικαιολογητῶς εἰς δύο συνεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιώματός των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 4.

Ἀρμοδιότητες Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως αὐτοῦ μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλου ὀργάνου, ἰδίᾳ δέ:

α) Ἐλέγχει τὰς πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

γ) Προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως, τὴν ἀντικατάστασιν μέλους ἢ μελῶν ἢ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἕνεκα σοβαρῶν παραπτωμάτων τούτων κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων.

δ) Ὑποβοηθεῖ διὰ τῶν ἀποφάσεών της τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς τὰ ἐκάστοτε λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος.

ε) Προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐσωτερικοὺς κἀνοτισμοὺς λειτουργίας τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ τὴν τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν τούτων.

στ) Ἐκλέγει τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου ε' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4031/1959 «περὶ ἀσκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ ἀλλοδαπῶν καὶ ἀνασυνθέσεως τοῦ Ἀνωτάτου Φαρμακευτικοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου», καὶ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων Ἱατρικῶν καὶ Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν Φαρμάκων καὶ τῶν περὶ ἱατρικῆς ἐν γένει Ἀντιλήψεως καὶ Δημόσιας Ὑγείας διατάξεων», προβλεπόμενα μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

*Άρθρον 5.

Ἀπαρτία — Λήψις ἀποφάσεων.

Τὰ περὶ ἀπαρτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων καθορίζονται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων πρὸς τὰς τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέχρις ἐκδόσεως τῶν διαταγμάτων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις.

*Άρθρον 6.

Ἐταιρεῖαι Φαρμακοποιῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5607/1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 751/1937 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» καὶ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 38/1975 «περὶ ρυθμίσεως ὀφειλῶν κλπ.» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Πρὸς ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἐταιρείας μόνον ὑπὸ μορφήν ὁμορρυθμοῦ ἢ ἐτερορρυθμοῦ τοιαύτης μεταξὺ φαρμακοποιῶν μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν φαρμακείου καὶ φαρμακαποθῆκῃ, μετὰ φαρμακοποιῦ ἢ καὶ μὴ φαρμακοποιῦ κατ' ἐξάφισιν, διὰ τὴν περίπτωσιν φαρμακαποθήκης ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συμμετοχῆς τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῦ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν κατὰ πασοστὸν τοῦλάχιστον πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) εἰς τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον, τὰ κέρδη καὶ ζημίας τῆς ἐταιρείας. Ἡ συμμετοχὴ φαρμακοποιῦ εἰς μίαν εἰσέτι τὸ πολὺ τῶν ἀνωτέρω ἐταιρειῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀδεία ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης εἶναι ἐπ' ὀνόματι ἐτέρου φαρμακοποιῦ, δὲν ἀπαγορεύεται.

Ἡ σύστασις τῆς Ἐταιρείας γίνεται πάντοτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ δι' ὠρισμένην πάντοτε χρονικὴν διάρκειαν, ἐπιτρεπμένης τῆς παρατάσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ προσωπικῆς εὐθύνης καὶ αὐτοπροσώπου διευθύνσεως τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῦ, πᾶσα δικαιοπραξία σχετὶς ἔχουσα μὲ τὴν ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συνιστωμένης ἐταιρείας, δέον ὅπως καθαρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῦ, καθισταμένου ὑποχρεωτικῶς διαχειριστοῦ τῆς ἐταιρείας ἀπαγορευομένης τῆς ὑποκαταστάσεως τούτου, δι' ἐιδικοῦ ἢ γενικοῦ πληρεξουσίου κατὰ τὴν σύναψιν τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἢ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῶν ἐταιρικῶν ὑποθέσεων.

3. Οἱ πρὸς διατήρησιν κληρονομικοῦ φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης νομιμοποιούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 5607/1932 καὶ τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγέλματος φαρμακαποθῆκῃ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» δύναται νὰ συνιστῶν ἐταιρεῖαν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ μίαν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος μορφῆν καὶ τύπον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅπως ἀπαντες οἱ κατὰ τὸ ἄνω κληρονόμοι τυγχάνουν ὁμορρυθμοὶ μέλη καὶ συνδιαχειρισταὶ τῆς Ἐταιρείας, συναλλασσόμενοι πάντοτε ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρείας καὶ ὑπὸ τὸν διακριτικὸν τίτλον κληρονομικὸν φαρμακείον ἢ φαρμακαποθήκην.

Εἰδικῶς διὰ τὰς ὑπὸ ἐταιρικὴν μορφήν λειτουργούσας φαρμακαποθήκας, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῦ, δύναται, ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ νὰ διατηρήσων τὴν φαρμακαποθήκην, οὐχὶ πάντως πέραν τῆς πενταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδειούχου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐντὸς μηνὸς προσλήψεως ὑπευθύνου φαρμακοποιῦ μὴ διευθύνοντος φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκην καὶ μὴ κατέχοντος οἰκονομικῆς καὶ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμειβομένην δέσιν.

4. Κεχυρωμένα ἀντίγραφα ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ οἴκειον Πρωτοδικείου τῆς ἑδρας τῆς ἐταιρείας τῶν κατὰ τὰ ἄνω συνιστωμένων ἐταιρικῶν συμβολαίων δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταχωρήσεώς των ἐν τῷ ὅγκῳ εἰσλήψαι τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν Δ/σιν Φαρμάκων καὶ Φαρμακείων τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καθὼς καὶ τῶν οἰκείων Φαρμακευτικῶν Συλλόγων. Διὰ τὰς ἤδη συνεστημένας ὑφίσταται ὑποχρεώσις ὑποβολῆς τῶν ἐταιρικῶν συμβολαίων ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισμένων συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀδείας ἰδρύσεως ἢ διατηρήσεως τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης ἐφαρμοζομένων ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸ μέλλον τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ στο:χ. β' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968.

6. Αἱ ὑφ' οἰονδήποτε νομικὴν μορφήν ὑφιστάμεναι καὶ λειτουργοῦσαι Ἐταιρεῖαι ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης, ἐξακολουθοῦσι νομίμως λειτουργοῦσαι μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου διαρκείας των, ὡς οὗτος ἀναγράφεται κατὰ τὴν 4.2.1976 ἡμέραν καταθέσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ καταστατικῇ των, ἐπὶ οἰονδήποτε

ὅπως ἀνανεώσεως ἢ παρατάσεως τῆς διαρκείας δέον νὰ μετατραπῇ εἰς ἐταιρείααν ὁμορρυθμὸν ἢ ἑτερόρρυθμὸν καὶ νὰ ἐξασφαλίζεται εἰς τὸν φαρμακοποιὸν ποσοστὸν συμμετοχῆς τοῦλάχιστον πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 6 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ συνεταιρισμῶν μεταξὺ συζύγων ἢ συγγενῶν ἐξ αἱματος ἢ ἀγγιστείας μέχρι καὶ δευτέρου βαθμοῦ, διατηρουμένης πάντοτε τῆς ἰσχύος τῶν περὶ προσωπικῆς εὐδύνῃς τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ διατάξεων καὶ τῆς μορφῆς τῆς ἐταιρείας».

Μετὰ τὴν διὰ θανάτου ἐξαδὸν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ τὰ ὡς ἄνω συγγενῇ πρόσωπα δύναται νὰ συνεταιρίζωνται μετ' ἐτέρου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, μὴ κεκτημένου ἄδειαν ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φαρμακείου μετέχοντος τοῦ τελευταίου εἰς τὸ 50% τοῦλάχιστον τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου τοῦ συνεστημένου ἢ συνιτωμένου συνεταιρισμοῦ, ῥητῶς ἀπαγορευομένης πάντως τῆς συμμετοχῆς ἐταίρων τούτων εἰς ἕτερον τοῦ παρόντος συνεταιρισμὸν οἰαδήποτε μορφῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν καὶ ὅρον ὅτι οἱ κληρονόμοι θὰ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐταιρικοῦ τῶν φαρμακείου.

8. Ἐπὶ διαλύσεως τοῦ πρὸς ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης συνεταιρισμοῦ, μεταξὺ φαρμακοποιοῦ καὶ ιδιώτου καὶ ὅταν ἡ μισθώσις τοῦ μισθίου καταπληρωθῇ ἔχει γίνεαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ μισθώσις συνεχίζεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ φαρμακοποιοῦ μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, προκειμένου οὗτος νὰ διατηρήσῃ ἐν τῷ μισθίῳ τὸ φαρμακεῖον ἢ τὴν φαρμακαποθήκην του.

Ἄρθρον 7.

Ἀποστάσεις Φαρμακείων.

1. Τὰ ἐφ' ἐξῆς ἰδρύνενα φαρμακεία δέον νὰ ἀπέχουν ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη λειτουργούντων τοιούτων τοῦλάχιστον πενήκοντα (50) μέτρα, τῆς ἀποστάσεως καταμετρούμενης εἴτε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν φαρμακείων εἴτε ἀπὸ προσόψεως εἰς πρόσφιν τούτων.

2. Τὰ φαρμακεία τὰ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῆς πενταετίας συνεχῶς λειτουργοῦντα ὑπὸ τὸν αὐτὸν φαρμακοποιὸν καὶ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν μεταφερόμενα δέον νὰ ἀφίστανται ἀπὸ τῶν λειτουργούντων τοιούτων 20 μέτρα τοῦλάχιστον τῆς ἀποστάσεως καταμετρούμενης, ὡς ἄνωθεν, τὰ δὲ πλέον τῆς 10ετίας λειτουργοῦντα καὶ μεταφερόμενα δέον νὰ ἀπέχων τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς τῶν τῶν λειτουργούντων ἐτέρων τοιούτων 10 τοῦλάχιστον μέτρα.

3. Ἐπὶ μεταφορᾶς φαρμακείου λόγῳ ἐξωστικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, λειτουργούντος ἐν τῇ αὐτῇ θέσει πλέον τῆς πενταετίας, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ ἄνω περὶ ἀποστάσεων διατάξεις.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας κάτω τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων, ὡς καὶ εἰς περιμετρικῶς καθοριζόμενας ἐκάστοτε περιοχὰς Δήμων ἢ Κοινοτήτων μεῖζονος τῶν δέκα χιλιάδων πληθυσμοῦ δι' ἐφ' ἅπασι κατὰ περιεχρὴν ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ἀπαγορεύεται ἡ ἱδρυσις φαρμακείου εἰς ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα μέτρων τοῦλάχιστον ἀπὸ δύο συστεγασμένων φαρμακείων ἢ ἐκατὸν εἴκοσι τοῦλάχιστον μέτρων ἀπὸ τριῶν συστεγασμένων τοιούτων.

Ἄρθρον 8.

Συστέγαις Φαρμακείων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν. 5607/1932, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊστάμενου τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Δ/σεως ἢ Τμήματος Κοιν. Ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ

ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ, ἡ συστέγαις μέχρι τριῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑπὸ ἱδρυσιν Φαρμακείων ἢ Φαρμακαποθηκῶν ἐκ τῶν μὴ τυχουσῶν ἀδείας λειτουργίας ἐν πόλει ἐχούση ἄνω τῶν πέντε Φαρμακείων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἀδειούχοι φαρμακοποιοὶ τῶν συστεγασμένων Φαρμακείων ἢ φαρμακαποθηκῶν εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν παράβασιν νόμου, καθὼς καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ φαρμακείων ἢ φαρμακαποθηκῶν ὑποχρεούμενοι ἅμα ὅπως ἀναγράφονται τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν προθηκῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Φαρμακείων.

Ἐννοούμενης τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συστέγαις ἀδειούχων φαρμακοποιῶν καὶ μετὰ ἄλλης λειτουργουσῶν τοιούτων φαρμακείων ἢ φαρμακαποθήκης μετὰ φαρμακαποθήκης καθὼς καὶ ἡ συστέγαις λειτουργούντων.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συστεγασόμενα φαρμακεία θεωροῦνται διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων, ὡς κεχωρισμένως λειτουργοῦντα, ὑποχρεούμενα εἰσέτι εἰς χωριστὴν διημέρευσιν καὶ διανυκτέρευσιν.

3. Διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας εἰς τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω συστεγασόμενα φαρμακεία ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 675/68 Β. Δ/τος «περὶ ὁργανώσεως καὶ συγκροτήσεως τῶν φαρμακείων ἢ αἱ ἀντίστοιχοι τοῦ ἀπὸ 3/12.11.1930 Δ/τος «περὶ καταρτισμοῦ φαρμακείων» ἐφ' ὅσον τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ἔτυχεν ἀδείας λειτουργίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ/τος.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συστεγασόμενα φαρμακεία λειτουργοῦν ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ μορφὴν ὁμορρυθμοῦ ἐταιρείας ὀριζομένων συνδιαχειριστῶν ἀπάντων τῶν ἐν αὐτοῖς συστεγασμένων ἀδειούχων φαρμακοποιῶν, ἐφαρμοζομένων ἅμα, ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ἀδειαι πωλήσεως φαρμάκων ὑπὸ ἱατρῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 22 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ Α.Ν. 751/1937 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν, διαιτητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων» δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Δ/σεως ἢ Τμήματος Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις ἐνίοις φαρμάκων καθοριζομένων ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου εἰς ἱατροὺς ἐξασκούντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς μέρος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει φαρμακεῖον καὶ ὅπερ ἀπέχει ἀπὸ τὸ πλησιέστερον νομίμως λειτουργοῦν φαρμακεῖον πλέον τῶν δέκα χιλιομέτρων καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖται συγκοινωνιακῶς διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων, τῆς ἀποστάσεως ὑπολογιζομένης ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν μερῶν.

2. Ἐννοούμενων τῶν ὁρῶν καὶ προϋποθέσεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 ἕως 8 τοῦ παρόντος δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια πωλήσεως φαρμάκων καὶ διὰ μέρη ἀπέχοντα ὀλιγώτερον τῶν δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ λειτουργοῦν φαρμακείου ἐφ' ὅσον οὐδόλως ἐξυπηρετοῦνται διὰ λεωφορείου, σιδηροδρόμου ἢ πλοίου ἐκτελούντων δρομολόγια ἐπὶ καθωρισμένῳ κομιστρω.

3. Ἡ γραμμὴ καταμετρήσεως δέον πάντως ν' ἀκολουθῇ τὴν συνδέουσαν τὰ μέρη ταῦτα συντομωτέραν ἀμαξίτην ὁδὸν ἢ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ἡμιονικὴν καὶ οὐχὶ ἀτραποὺς ἢ δυσβάτους ὁδοὺς.

4. Ἡ ἄδεια αὕτη εἶναι προσωρινὴ καὶ ἰσχύει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, δι' ὃ μέρος κατοικεῖ μονίμως καὶ ἐξασκεῖ νομίμως τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ὁ ἱατρός.

5. Ἄπασαι αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς ἱατροὺς βάσει προγενεστέρων νόμων ἀδειαι πωλήσεως φαρμάκων καταργοῦνται ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος.

6. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμενη ἄδεια πωλήσεως φαρμάκων δὲν παρέχει εἰς τὸν ἱατρὸν τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως φαρμακείου ἀκυροῦται δὲ αὐτοδικαίως, εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἰδρυθῇ νομίμως φαρμακεῖον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἱατρός ἢ εἰς μέρος κείμενον εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν εἴκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ ἱατροῦ καὶ δὲν συντρέχουν αἱ εἰδικαὶ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

7. Ἱατρός πωλὼν φάρμακα ἄνευ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπομένης ἀδείας ἢ καὶ ἕτερα πλὴν τῶν διὰ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, καθοριζομένων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου πέντε χιλιάδων ἕως εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν καὶ δι' ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἑνα ἕως ἑξ μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προστίμου εἴκοσι χιλιάδων ἕως ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ δι' ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν.

8. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κυρώσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν παραλλήλως ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως ποινικοῦ ἢ οὐ κολασμοῦ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων».

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Βιομηχαναὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἀλλοδαπαὶ φαρμακευτικαὶ εἰταιρεῖαι ἰδρύονται καὶ ἔχουσι ἰδρύσει πρᾶτήρια, ἢ ὑποαντιπροσωπείας φαρμάκων, ὑποχρεοῦνται διὰ τὴν διακίνησιν τῶν φαρμάκων, νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον φαρμακοποιὸν ἐν τῇ ἑδρᾷ ἐκάστου ἢ ἐκάστης τούτων μὴ διευδύνοντα φαρμακεῖον, φαρμακοποιήτην ἢ μὴ κατέχοντα δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν, πληροῦντα δὲ τὰς προϋποθέσεις τοῦ Α.Ν. 517/1968 ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ τοῦ Ν.Δ. 68/1974 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγελλομένου φαρμακοποιοῦ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

2. Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 751/1937 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3907/1958, «περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων κυρώσεων κατὰ τῶν παρανόμως κατεχόντων καὶ πωλούντων δείγματα ἰδιοσκευασμάτων, ὡς καὶ τῶν κατεχόντων καὶ πωλούντων φάρμακα ἰδιωτῶν».

3. Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Αἱ χορηγούμεναι διὰ τὰ παραρτήματα ἄδεια καθίστανται αὐτοδικαίως, ἄκυροι, μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς λειτουργίας φαρμακείου εἰς τὴν αὐτὴν λουτρόπολιν, τουριστικὸν κέντρον, οἰκισμὸν ἢ κοινότητα.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη λειτουργούντων παραρτημάτων φαρμακείων».

Ἄρθρον 11.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὅπου ἐν τῇ φαρμακευτικῇ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ νοεῖται εἰς δραχμὰς νέας ἐκδόσεως.

2. Ὅπου ἐν τῇ φαρμακευτικῇ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται ἀνάκλησις ἀδείας λειτουργίας φαρμακείου ἢ φαρμακοποιήτης, νοεῖται ἡ τοιαύτη ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4377/1964 «περὶ εἰδικῶν μέτρων προστασίας τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν» ὡς ἰσχύουν σήμερον, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰθιοπίας Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν φαρμακοποιῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ, ἐναποθήκευσις, πώλησις καὶ διακίνησις ναρκωτικῶν φαρμάκων τοῦ Κρατικοῦ Μονοπωλίου Ναρκωτικῶν ὑπὸ τῶν παραρτημάτων φαρμακείων.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου συνεπάγεται, πλὴν τῶν κυρώσεων καὶ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας τοῦ παραρτήματος Φαρμακείου καὶ ὀριστικὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντος βοηθοῦ Φαρμακοποιοῦ.

Αἱ ἀνωτέρω κυρώσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν διατηρητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων» διαγράφονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος».

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 27/27 Ἰουνίου 1935 Α.Ν. «περὶ διατιμῆσεως φαρμάκων» ἰσχύουν ἐφεξῆς διὰ τὴν διὰ τῶν φαρμακείων πώλησιν πρὸς τὸ κοινὸν φαρμάκων.

7. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ Ὑπηρεσιακὰ μέλη, τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς Τιμῶν Φαρμάκων, παρέχεται ἀποζημίωσις, ἀμοιβὴ καὶ ἐξόδα κινήσεως, ὀριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ σχετικὴ δαπάνη θέλει βαρύνει τὰς πιστώσεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κρατικοῦ Ἐργαστηρίου Ἐλέγχου Φαρμάκων (ΚΕΕΦ).

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Φαρμακευτικῶν Ἐργασιῶν συνεισφορά, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν συνδεδεσμένων διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 581/1943, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1573/Ε. 48/1955 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας, βαρύνει τοὺς ἐν αὐταῖς ὀριζομένους ὑποχρέους, ἀπασφαλισμένου ὅτι ἐπὶ φαρμάκων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ εἰσφορά αὕτη βαρύνει τὸν ἐν Ἑλλάδι πρῶτον ἐκδότην τιμολογίου χονδρικῆς πωλήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἀπὸ τὸν ὑποχρεῶν ἀντιπρόσωπον τοῦ ξένου Οἴκου ὅστις μεσολαβεῖ ἢ ἐνεργεῖ τὴν εἰσαγωγὴν.

2. Ἡ, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, συνεισφορά δὲν ὀφείλεται ὑπὸ εἰσαγωγῶν, φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ εἰδικότητων, ἐφ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὸ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1972 χρονικὸν διάστημα.

3. α) Ὅφειλαὶ εἰσαγωγῶν φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ εἰδικότητων πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνεισφορᾶς, ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1972 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χρονικὸν διάστημα, περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ἐξοφλῶνται ἄνευ οἰασθήποτε, λόγω ἐκπροθέτου καταβολῆς, ἐπιβαρύνσεως, εἰς ἐξήκοντα (60) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβολῆτικῆς μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου γνωστοποιήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς καὶ τῆς ὀριστικοποιήσεως ταύτης. Εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τούτων, ἐφ' ὅσον ἀνάκληση ἀμφισβήτησις ἀποφαίνεται ὀριστικῶς Ἐπιτροπῇ δάσει τῶν ὀφισταμένων στοιχείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὡς Πρόεδρου, ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ταμείου καὶ ἐνὸς ἀδειούχου Φαρμακευτοῦ, ὡς μελῶν.

β) Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ δόσεως τινος συνεπάγεται ἐπιβαρύνσιν τοῦ ποσοῦ ταύτης διὰ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς ἕνα τοῖς ἐκατὸν (1%) δι' ἑκατὸν δεκαήμερον καθυστέρησεως, πλέον τόκου ἐκ πέντε τοῖς ἐκατὸν (5%) ἐτησίως ἀπὸ τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ρυθμίσεως, μέχρι καὶ τῆς καταβολῆς τῆς δόσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Συνιστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελληνίος Σύλλογος Φαρμακοποιήκων», προστιθέμενος εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ν. 3601/

1928 προβλεπομένους, ἐδρεύων ἐν Ἀθήναις καὶ τελῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Σκοπὸς τῶν ἀνωτέρω Συλλόγων εἶναι ἡ προσπάθεια πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν φαρμακαποδηκάρων, ἡ μέριμνα περὶ τῆς δημιουργίας κοινῆς συναδελφικοῦ πνεύματος μετὰ τῶν φαρμακαποδηκάρων, ἡ πιστὴ τήρησις τῆς ἀφορώσης τούτους νομοθεσίας, ἡ ἐξομάλυνσις τῶν τυχόν μεταξὺ αὐτῶν ἀναφυομένων διαφορῶν καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τῆς τηρήσεως καὶ κρατύσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐν γένει ἀξιοπρεπειᾶς τῶν φαρμακαποδηκάρων.

3. Μέλη τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων εἶναι ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι νομίμως ἔχοντες ἐν λειτουργίᾳ φαρμακαποδήκην ἢ προσωρινῶς διευθύνοντες τὴν, λόγῳ θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακαποδηκάρου.

4. Διὰ Π. Δ/της, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ρυθμίζονται:

α) Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων.

β) Τὰ τῆς σφραγίδος καὶ ἀλληλογραφίας.

γ) Ἡ συγκρότησις, ὁ τρόπος ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν Πειθαρχικῶν Ὁργάνων, αἱ ἀρμοδιότητες, ἡ ὁργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν.

δ) Τὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων, οἱ ὁποῖοι θὰ βαρύνουν ἀποκλειστικῶς τὰ μέλη αὐτοῦ.

ε) Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ὑπὸ τῶν Πειθαρχικῶν Ὁργάνων τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκάρων εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ.

στ) Τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐπαρτείας καὶ ἐλέγχου ὑπὸ τῶν ὁργάνων αὐτοῦ.

ζ) Πᾶν ἕτερον θέμα ἀναγκαστικὸν εἰς τὴν Διοίκησιν, τὴν διαχειρίσιν καὶ τὴν ἐν γένει εὐρυθυμὴν λειτουργίαν τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς ἀσκοῦσας αὐτοῦ.

5. Ὁ Πανελληνίος Σύλλογος Φαρμακαποδηκάρων διέπεται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ψηφιομένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθέντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁρίζοντος ἐν λεπτομερείᾳ:

α) Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Πειθαρχικῶν Ὁργάνων καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

β) Τὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συλλόγου, τῶν προσόντων αὐτοῦ καὶ τῆς σχέσεως ἐργασίας.

6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἄλλου ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μετέχουν φαρμακαποδηκάριοι, τὸ δὲ ὑφιστάμενον Σωματεῖον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φαρμακαποδηκάρους Σύλλογος Ἑλλάδος», διαλύεται ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς περιουσίας αὐτοῦ διατιθεμένης, εἴτε εἰς τὸ συνιστώμενον Ν.Π.Δ.Α., κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτοῦ, εἴτε ὡς ὁρίζει τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει διαλύσεως.

7. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων Π. Δ/των οἱ Φαρμακαποδηκάριοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη τῶν οἰκείων φαρμακευτικῶν συλλόγων, ἀποβάλλοντες τὴν ιδιότητα ταύτην εὐθὺς ὡς ἐγγραφοῦν εἰς τὸν συμιστώμενον.

Ἄρθρον 14.

Φαρμακοποιοὶ ὧν ἀνεκλήθη ἡ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀδεία ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φαρμακείου ἢ φαρμακαποδήκης κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ἕως 24 Ἰουλίου 1974 χρονικὸν διάστημα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ παραβάσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας ἐξαίρειται τῶν περὶ διακινήσεως τῶν ναρκωτικῶν διατάξεων δύνανται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ υποβάλουν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως δυνάμει ἧς νὰ προσάγῃσι πᾶν ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ἔστω καὶ νεώτερον τοῦ χρόνου ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπὸ τούτου καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 329

Περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Ν.Α. 3768/1957 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«στ) Ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Θαλάσσης ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀεροπορίας ὑπηρεσία, ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ἢ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, ὡς στρατιωτικοῦ ἢ ιδιώτου, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γενομένης κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους.

Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνος ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον διηρῶνται πράγματι ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἁρθρῷ 40 προϋποθέσεις, ὑπολογίζεται ἐν προσαυξήσει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ ὁριζόμενα.

Ὁ χρόνος τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ διανυθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 6 τοῦ ἁρθροῦ 11 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἁρθροῦ 36 τοῦ Α.Ν. 1854/51, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰασθήποτε ὑπηρεσίας, ἂν ἐχρησίμευσεν ἢ θέλει χρησιμεύσει κατὰ νόμον πρὸς ἀποκτητὴν δικαιώματος συντάξεως ὡς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, Ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζίης ἢ Ἀνων. Ἐταιρείας ἢ, ἂν διὰ τὸν χρόνον τούτον κατεβλήθη ἢ ἤθελε καταβληθῇ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐφ' ἂπαξ ἀποζημιώσεις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἤθελεν ἐπιστραφῇ».

2. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, νόμου ὡς συντάξιμος

νεται διὰ πράξεως τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως, υποβαλλομένης παρὰ μὲν τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅπου δὲ χρονικοῦ περιορισμοῦ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ πάντως οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ὑπολογίζεται βάσει τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἡ ἀπομακρυνσις τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν κατὰ νόμον λοιπῶν στοιχείων προσδιορισμοῦ ταύτης, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τόσους μῆνας ὅσων τὰς ἀποδοχὰς ἔλαβεν ὡς ἀποζημιώσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβήν.

Ἡ εἰσπραξις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλος ἢ συνταξιούχος διὰ παρακράτησεως τοῦ ἐνὸς ἐκτοῦ (1/6) τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεώς του.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξις μέχρι τυχόν ἐπαναδιορισμοῦ του εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποναιῆς εἰς αὐτὸν συντάξεως, ὅτε καὶ ἀρχεταὶ αὕτη κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἠθελε χρησιμοποιῆσαι τὸν χρόνον τούτον πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ, τὸ ἐπιστρεπτέον ὡς ἄνω παρὼν βεβαιούται ὡς δημοσίαν ἐσοδοὺ καὶ εἰσπραττέται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

4. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 74 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὕτη ἐπροσπαρήθη διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 3768/57 καταργεῖται. Δικαιώματα γεννηθέντα ἐκ τῆς καταργουμένης διατάξεως καὶ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατηροῦνται.

5. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ ἀξίησις τῆς συντάξεως ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οικογενεῖας τῶν ἀποβιωσάντων ἤδη ὑπαλλήλων ἢ συνταξιούχων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ